

A P R Ó K

Gnu farsangunk az oviban

Nagyon vártuk már ezt a szép pénteki napot, amikor megpróbáltuk elúzni a telet. Sajnos úgy néz ki, hogy nem sikerült. Túl szépek voltunk.

Egész héten készültünk a mulatságra. Már jó előre kitalálták a gyerekek is és mi felnőttek is, hogy minek öltözünk. Aznap reggel mindenki kicsit megilletődve érkezett. Volt aki bele sem akart bújni a jelmezbe, hiába biztattuk őket dalmata, óvodás és pillangó jelmezbe bújva.

Aztán sorra érkeztek a szebbnél szebb királylányok, hercegnők, a Hófehérke, béka, kutya, autóversenyző. Volt aki az egész családot beöltöztette.

A gyerekek meglepően bátran viselték a jelmezt, ahhoz képest, hogy első farsangjuk, ugyanis kiscsoportosok vagyunk. Nagyon sok szülő és hozzátartozó érkezett a mi kis mulatságunkra. Először nekünk kedveskedtek egy meglepetés mesével. A Répa című mesét adták elő, amit a gyerekek tátott szájjal néztek végig. Ezután a gyerkőcök bemutatták a jelmezüket. Elmondták, ki minek öltözött és persze öltözött volna, ha hajlandó lett volna felvenni a jelmezt.

Mindenkinek jó kedve volt, még azoknak is, akiknek a szülei nem tudtak eljönni. Ők gyakrabban keresték a mi társaságunkat, de nem szomorkodtak. A szülőkkal közösen megtáncoltattuk a gyerkőcöket. Nagyon örültem annak is, hogy a szülők aktívan rész vettek minden tevékenységben. A mulatozás közben falatozásra is jutott idő. Finom fánk, sütemények és gyümölcsle

Farsangolunk... Azary Kitti rajza (Nyuszi csoport)

került az asztalra. A mulatozás végén a gyerekek kaptak egy színes lufit, ami szépen mosolygott rájuk. Lassan-lassan elfogyott a vidám társaság és a mulatozásnak is vége lett. Kellemesen elfáradtunk. Nagyon jól éreztük magunkat, és én már azt is tudom, hogy jövőre minek fogok beöltözni, de nem árulom el!

*Vivien óvó néni
(Cica csoport)*

Februári jeles napok

Február 2. Közismert hiedelem szerint ha a medve ezen a napon meglátja árnyékát, elnyúlik a tél. De ha nem, korai tavaszra számíthatunk.

Február 3. Balázs napján a szegény diákok (régén) végigjárták a házakat, a „disznóság” maradványából kértek a ház asszonyától. Ez volt a balázsjárás. Szent Balázs a torok, az énekesek védőszentje.

Február 6. Dorottya Ha ezen a napon hideg van, Julianna napján enyhülhet az idő.

Február 24. Mátyás a „tél hatalmát megtörő”

Néhány időjósítás

- Ha február nem volt deres, húsvét napján hideg lesz.
- Zsuzsannának megszólalnak a pacsirták és lassan elúzik a telet.
- Ha Mátyás könnye csordul, könnyen ecet lesz a borbul.
- Ha Mátyás nem talál jeget, csinál eleget.

*Kati óvó néni
(Süni csoport)*

Újra itt van.....

Ismét eljött a február, és újra eljöttünk mi. Most nem írom, hogy újra itt van a nagy csapat, mert olyan magas mércét állítottunk magunknak, hogy a nagy öröm és lelkesedés, átment félelembe. Vajon az idén is sikere lesz a mesének? Vajon az idén is tetszeni fog mindenkinek?

Amikor először álltunk ki a színpadra a Hófehérkével, még csak az újdonság izgalma hatotta át napjainkat. Aztán egyre jobban beleéltük magunkat, és egyre jobban magával ragadott minket a siker, a színpad varázsa. (Mint Pinokkiót a mostani mesében!)

Most már nem elégszünk meg azzal, hogy csinálunk egy jó mesét, és hát mi óvónők vagyunk, ezt tudjuk! Már ennyi nem elég nekünk! Már azt szeretnénk, ha újra és újra nagyon jól éreznék magukat a gyerekek és a szülők egy röpke órára. És igen azt is szeretnénk, hogy utána sokáig beszéljenek róla, mert akkor nyomott hagyunk mindenkiben! Ez túl sok? Nem hiszem. A mai világban szeretetből mesét, a mesék csodáját közvetíteni és azt kérni, hogy emlékezetes, felejthetetlen legyen, az nem túl sok.

Amíg gyermekeink és mi felnőttek is tudjuk értékelni a mesék csodálatos világát, addig talán még nincs olyan nagy baj a világgal.

Ezért, ha emlékeznek az előző mesékre, ha nyomott hagyott önökben, gyermekeikben, akkor írják be a naptárjaikba, hogy február 27-én pénteken, 17 órakor,

V I L Á G A

a Faluházba kell mennem, hogy megnézzem a Telepi Óvoda dolgozóinak előadásában a Pinokkiót. És azt megígérhetjük, hogy mi most is nagyon igyekszünk, táncolunk és énekelünk, hogy egy órára mindent felejtsünk Önökkel és a gyerekekkel.

És a jegyek ára? Az nem a mi jutalmunk lesz, hiszen az alapítványt gyarapítják vele, és az óvodánkba járó gyermekekre költjük.

Ha kíváncsiak, hogy a tavalyi bevételből mi minden jutott a gyermekeknek, nézzék meg alapítványi faliújságunkat az óvodában.

*Teca óvó néni
(Katica csoport)*

Gyerekszám

Hanna természetesen közli:

- *Az én apukám este is dolgozik, keresi a pénzt.*
- *Hogy keresi? Este sötét van.* - kéredek tréfálkozva.
- *Hát van neki elemlámpája, azzal mindent lát.* - feleli komolyan.

*Kati óvó néni
(Süni csoport)*

- *Teca néni tudod hol dolgozik az én anyukám?* - kérdezi Olivér.

- *Hol?*

- *Hát bíróságon! És te Teca néni, hol dolgozol?* - tudakolja

- *Hát én itt az óvodában.* - felelem

- *Na, ne viccelj már; az óvodában nemlehet dolgozni, csak játszani! Válassz másik helyet, ahol tudsz dolgozni is!*

*Teca óvó néni
(Katica csoport)*

Miért várom az iskolát?

Janka: Megtanuljak olvasni.

Misi: Tudjak angolul számolni 10-ig.

Kitti: Hogy piros pontjaim és csillagom legyen.

Nelli: Hogy apukám nevét leírhasam.

Bálint: Hogy tudjak írni.

Kata: Mert olyan kedvesek lesznek a tanító nénik, mint az óvodában az óvó nénik.

Noncsi: Mert az iskolában nem kell aludni délután.

Boti: Mert a testvérem is odajár tanulni.

Zsombor: Szeretnék betűket tanulni.

M. Tomi: Szeretnék okosabb lenni, fejlődni, tanulni.

Döme: Mert szeretném felvenni az új kabátomat, amit csak iskolába hordhatok.

Sanyi: Írni, olvasni szeretnék tanulni.

Lejegyezték:

a Nyuszi és a Süni csoport óvónői

Ilyen lesz a sulis... Papp Mihály rajza (Nyuszi csoport)

"Budakalászi Óvodásokért Alapítvány"

Alapítványunk a **személyi jövedelemadó**

1 % -át is szívesen fogadja.

Adószámunk: 18690163-1-13

**Az oldalakat szerkesztette és készítette:
Forgács Istvánné és Fehérváriné Bási Margit**